

O naktī sapnavau,
kad eināme su Viešpačiu pajūrio smēliu.
Daugybē prabēgusio gyvenimo istorijū
vis blyksteli danguj.
Kas kartā pastebēdavau pēdas ant smēlio.
Jū kartais buvo poros divi,

O kartais tik viena.

Tai jaudino mane, nes pastebėjau:
kai būdavau gyvenimo dauboj,
kai aš kentėjau
iš skausmo, liūdesio ar pralaimėjimo,
Mačiau tik vieną porą pėdų.

Tad pasakiau aš Viešpačiui:
„Tu pažadėjai,
jei seksiu Tavimi
visad greta manęs žingsniuosi.
Bet pastebėjau aš, gyvenimo
išbandymais didžiausiais
tebuvo tik viena
pėdų pora ant smėlio.
Kai man reikėjo to labiausiai
kodėl tu nebuvai šalia?

Atsakė Viešpats man:
„Kai tu matei
tik vieną porą pėdų,
Tai Aš nešiau tave.“